

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje, p. o.**, Chebská 282, Sokolov, zastoupena advokátem JUDr. Jakubem Dohnalem, Ph.D., LL.M., U Trezorky 921/2, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 1. 8. 2023, čj. MMR-585/2023-26, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2024, čj. 8 A 123/2023 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám advokáta JUDr. Jakuba Dohnala, Ph.D., LL.M., a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný poskytl žalobkyni dotaci na stavbu silničního obchvatu pro Mariánské Lázně ve výši 161 427 050,01 Kč. Jelikož Řídící orgán Integrovaného regionálního operačního programu (ŘO IROP) zjistil, že žalobkyně porušila pravidla podle § 222 odst. 1 ve spojení s odst. 3 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), opatřením ze dne 27. 7. 2022 stanovil finanční opravu dotace ve výši 25 %. Žalobkyně podala proti opatření námitky, kterým však žalovaný nevyhověl a rozhodnutím ze dne 1. 8. 2023 opatření potvrdil. Žalobkyně se dále bránila u městského soudu. Ani ten její námitky nevyslyšel a podanou žalobu zamítl.

[2] Nyní žalobkyně (stěžovatelka) brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností. Tu však nelze projednat.

[3] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Musí tedy kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí soudu, proti němuž brojí.

[4] Stěžovatelka napadla rozsudek městského soudu z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy z důvodu nesprávného posouzení právní otázky. Kasační stížnost ovšem neobsahuje žádnou polemiku se závěry městského soudu obsaženými v napadeném rozsudku. Stěžovatelka v kasační stížnosti doslovně přebírá svoji argumentaci uvedenou již v žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného. V převzaté kasační argumentaci soustředěné v čl. IV kasační stížnosti přitom činí naprosto minimální změny spočívající zejména v tom, že mění pořadí některých odstavců a k opsanému textu doplňuje dovětek, že městský soud pochybil tím, že se ztotožnil se závěry žalovaného. Navíc jsou v kasační stížnosti pouze části, jimiž stěžovatelka uvozuje podání, resp. doplnění kasační stížnosti (čl. I a II) a jimiž shrnuje závěry učiněné městským soudem (str. 4). Odlišný je logicky též petit (čl. V). Shrnutí skutkového stavu (čl. III) odpovídá totožnému textu v žalobě.

[5] Stěžejní argumentační část v čl. IV navíc obsahuje (krom dovětků uvedených výše) pouze jeden odstavec, v němž stěžovatelka cituje pasáž ze smlouvy o dílo uzavřené se zhotovitelem, načež uvádí, že zhotovitel dostal své oznamovací povinnosti a stěžovatelka odsouhlasila změnu poddodavatele – tato část argumentace se již opět shoduje s žalobou. Nově v této části argumentace stěžovatelka namítla jen, že má za to, že zhotovitel v souladu s citovaným článkem smlouvy o dílo předložil veškeré doklady a dokumenty prokazující splnění kvalifikace novým podzhotovitelem minimálně v rozsahu, v jakém byla kvalifikace prokázána podle podmínek zadávacího řízení. Na to stěžovatelka navázala slovy, že *„mezi těmito doklady pak byla předložena rovněž smlouva o dílo uzavřená dne 17. 9. 2018 mezi Silnice Topolany a. s., coby dodavatelem, a SWIETELSKY stavební s. r. o., coby poddodavatelem,...“* – ta se však již opět doslovně objevují též v žalobě. Těchto pár nových řádků tedy oproti žalobě nepřináší nic nového a současně nijak nereaguje na závěry městského soudu.

[6] Městský soud se žalobní argumentací stěžovatelky zabýval. Konstatoval, že žalobní námitky odpovídají námitkám podaným proti opatření ŘO IROP. Proto městský soud především odkázal na konkrétní strany napadeného rozhodnutí, na nichž žalovaný vypořádal shodnou argumentaci. Městský soud se ztotožnil se závěry žalovaného, které podle něj kompletně vyčerpávají předmět námitky a nezbývá než na ně odkázat.

[7] NSS ověřil ze správního spisu, že stěžovatelka skutečně přednesla ve svých námitkách proti opatření ŘO IROP shodnou argumentaci jako v žalobě (a tedy taktéž i v kasační stížnosti). Městský soud proto postupoval zcela racionálně a v souladu s judikaturou (jím citovanou v bodě 54 napadeného rozsudku), jestliže v odůvodnění napadeného rozsudku odkázal na vypořádání těchto námitek žalovaným s dovětkem, že se s touto argumentací ztotožnil - a současně z obsahu správního rozhodnutí plyne, že žalovaný vypořádal tyto námitky dostatečně.

[8] Postup městského soudu tedy nelze považovat za nezákonný, byť by jistě bylo vůči stěžovatce vstřícnější, pokud by ještě blíže rozvedl důvody, pro které se ztotožnil se závěry žalovaného. Nelze však opomenout, že v první řadě bylo úkolem stěžovatelky

pokračování

přesvědčivě rozvést důvody, pro které namítá nezákonnost rozhodnutí žalovaného, a nikoli jen zopakovat odvolací argumentaci.

[9] V této souvislosti je třeba zdůraznit, že role správních soudů nespočívá v tom, aby v reakci na stále stejná účastníková tvrzení opisovaly do svých rozhodnutí závěry z napadených rozhodnutí, které přezkoumávají. Takový postup by účastníkovi nic nepřinesl. Je-li však účastníková argumentace stále totožná, mohou jen stěžít činit něco jiného: věci se totiž mohou zabývat jen se stejnou mírou péče, jakou svému podání věnoval sám účastník, resp. jeho advokát.

[10] V této věci tak nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Kasační stížnost se nijak nesnaží polemizovat s rozsudkem, který napadá. Protože je drtivá část kasační argumentace doslova převzata z žaloby, je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody městského soudu, ale výlučně míří proti postupu a rozhodovacím důvodům žalovaného. Taková kasační stížnost je nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Podobné kasační stížnosti NSS již v minulosti odmítl a současně vysvětlil, proč není v takových případech třeba vyzývat účastníka (resp. jeho advokáta) k tomu, aby kasační důvody formuloval znovu a lépe (usnesení ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009 - 77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020 - 17, body 11-12, ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019 - 63, č. 4051/2020 Sb. NSS, či ze dne 30. 7. 2024, čj. 4 Azs 360/2023 - 29, body 10-15).

[11] Jelikož NSS uzavřel, že kasační stížnost stěžovatelky je nepřijatelná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., odmítl ji podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s.: žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno. Současně platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí ze svého účtu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto NSS stěžovatelce vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu